

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-3 У. 12466/16
Дана 18.05.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу судија: Сузана Гудураш, председник већа, Станимирка Лаловић и Нада Балешевић, чланови већа, уз учешће саветника Јелене Искић, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ... и тужиља Б.Б. из ..., ... и В.В. из ..., ..., које заступа А.А. из ..., ради поништаја решења туженог Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско правне послове, број 46-00-00974/2015-13 од 03.08.2016. године, уз учешће заинтересованог лица Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, у предмету враћања одузете имовине, након одржане усмене јавне расправе дана 09.05.2018. године, у нејавној седници већа одржаној дана 18.05.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ тужиоци: Г.Г. из ..., Б.Б. из ... и В.В. из ... да заинтересованом лицу Републици Србији на име накнаде трошкова управног спора исплате износ од 6.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде, са законском затезном каматом од истека рока за добровољно извршење до исплате.

Образложење

Оспореним решењем, одбијена је, као неоснована жалба тужилаца изјављена против делимичног решења Агенције за реституцију, Подручне јединице Нови Сад, број 46-001265/2012 од 20.05.2015. године којим је ставом 1. диспозитива одбијен у целости захтев тужилаца за враћање одузете имовине, односно обештећење пољопривредног земљишта и то кат.парц.бр. ... - површине 3 кј, парц.бр. ... - површине 1420 кв хв, парц.бр. ... - површине 1400 кв хв и парц.бр. ... - површине 2кј 165 кв хв, све у КО ... као неоснован. Ставом 2. диспозитива одбијен је захтев тужилаца за враћање у натуралном облику дела кат.парц.бр. ..., у површини 424 кв хв, КО ... (стари премер) по

садашњем стању кат.парц.бр ... КО ..., површине 72 а 28 м², у државној својини, са уписаним корисником ЈП "Путеви" Србије. Ставом 3. диспозитива одређено је да ће се о праву на новчано обештећење за одузети део парцеле број ... из тачке 2. диспозитива овог решења одлучивати накнадно кад се стекну законски услови.

У тужби поднетој Управном суду 05.09.2016. године, допуњеној поднеском од 12.09.2016. године, тужиоци оспоравају законитост решења туженог органа због непотпуно и нетачно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и повреде правила поступка. Наводи да је предметно земљиште одузето на основу решења Комисије за арондацију Среза фрушкогорског број ... од 11.08.1952. године које је поништено решењем Секретаријата за привредне послове Нови Сад и упућен је првостепени орган да донесе ново решење, међутим тај поступак никада није спроведен и да ново решење није донето, као и да је одузета земља остала у поседу задруге. Наводи да је погрешан закључак туженог органа да парцеле које су предмет захтева у овом поступку одговарају катастарским парцелама које су у приватној својини и сматра да из чињеничног стања произлази да је одузето пољопривредно земљиште у поступку арондације идентично бројевима парцела земљишта из решења Комисије за арондацију број ... од 11.08.1952. године и Уверења у катастару о идентификацији у КО ... рубрика "старо стање по катастру". Истиче да рубрика "ново стање" по катастру говори да је предметно пољопривредно земљиште, одузето од правног претходника тужилаца у поступку арондације, све до 1965. године било задружна својина, а да је тек касније мањи део истог земљишта препарцелисан и додељен физичким лицима. Додају да је њиховом оцу у поступку арондације одузето 6 кј и 1385 кв хв, односно 3 ха 95 а 12 м², а да је од те земље у приватној својини само 02 кј 374 кв хв или 1 ха 36 а 65 м² тек од 1965. године, док је преостали део земљишта остао у задрузи и данас се налази у државној својини. Наводи да је погрешно примењена одредба члана 24. Закона о враћању одузете имовине према којој за одузето пољопривредно земљиште, односно шумско земљиште које је било предмет комасације, односно арондације након одузимања бивши власник има право на враћање земљишта које је додељено из комасационе масе за ту земљу и да је у току поступка утврђено да је предметно земљиште одузето у поступку арондације, а да у замену није дато никакво друго земљиште. Предлаже да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и предмет врати првостепеном органу на поновни поступак.

На одржаној јавној расправи приступио је тужилац А.А. и истакао да остаје код поднете тужбе и захтева из тужбе и поновио наводе из тужбе везано за арондацију и одузимање парцеле број ... и како се поступак око свега тога одвијао. Остао је код захтева да суд поништи оспорено решење и предмет врати туженом органу на поновно одлучивање. Сматра да се на тужиоца односи Закон о одузимању одузете имовине и обештећењу јер се у члану 2. под тачком 24. спомиње Уредба на основу које је правном претходнику тужилаца одузета имовина.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему код образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану. На одржану усмену јавну расправу тужени орган није приступио иако је уредно позван, свој изостанак није оправдао нити је тражио одлагање расправе.

Законски заступник заинтересованог лица Републике Србије - државни правобранилац је навео да је тужба неоснована, да је тужени орган у целости спровео поступак у складу са важећим прописима и да је оспорено решење донето на основу потпуно и правилно утврђеног чињеничног стања уз правилну примену материјалног права. Предлаже да суд тужбу одбаци као недозвољену или неблаговремену, односно одбије као неосновану и обавезе тужиоце да заинтересованом лицу накнаде трошкове управног спора са законском затезном каматом почев од пресуђења па до исплате и то за састав одговора на тужбу са поштарином износ од 6.050,00 динара. На одржану усмену јавну расправу законски заступник заинтересованог лица није приступио иако је уредно позван, свој изостанак није оправдао, нити је тражио одлагање расправе.

Управни суд је ценио приговор неблаговремености тужбе истакнут од стране заинтересованог лица, али је нашао да је исти неоснован. Ово стога што је оспорено решење тужиоцу А.А. достављено 11.08.2016. године (што се види из повратнице прикључене спису), а тужиоци су тужбу поднео 05.09.2016. године путем препоручене пошिल्ке број РЕ 199138583 РС, дакле у законском року од 30 дана од дана пријема решења.

Оцењујући законитост решења у границама захтева из тужбе у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), ценећи наводе тужбе, одговора на тужбу, наводе тужилаца дате на усменој јавној расправи и целокупне списе ове управне ствари, Управни суд је нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произилази да су тужиоци поднели првостепеном органу захтев за враћање одузете имовине односно обештећење бившег власника Г.Г. и то пољопривредног земљишта катастарских парцела број ..., ..., ..., ... и ... у КО ..., старог премера. У обрасцу захтева за враћање имовине су као акти о подржављењу наведени пресуда Савезног Врховног суда Уж. 743/53 од 04.07.1953. године, тужба Среском суду у Руми од 08.11.1952. године, решење Округног суда Сремска Митровица пословни број Гж 137/53-2 од 26.11.1952. године, пресуда Врховног суда Војводине пословни број У-1600/52 од 23.04.1953. године, коначни закључак Среског суда у Руми пословни број 1079/52-3 од 26.11.1952. године и решење Среског суда у Руми 125/53-2 од 28.03.1953. године. Поводом захтева за враћање катастарских парцела број ..., ..., ... и ... КО ... старог премера увидом у решење Секретаријата за послове привреде АП Војводине у Новом Саду број .../53 од 23.10.1953. године утврђено је да је тим решењем усвојена жалба Г.Г. из ... против решења Комисије за арондацију НО Среза Рума број ... од 11.08.1952. године и оспорено решење је поништено на основу члана 12. став 3. Уредбе о арондацији земљишта пољопривредних добара и СРЗ. Увидом у образложење тог решења утврђено је да је Комисија за арондацију Среза Румског дала жалицу замену за арондирано земљиште, такво земљиште са којим се жалилац није сложио те да је против тог решења уложио жалбу која је другостепеним решењем Секретаријата за привреду број .../52 од 30.09.1952. године одбијена, а да је након тога жалилац поднео Врховном суду АП Војводине, који је својом пресудом У-1600/52 од 23.04.1953. године тужбу одбио, те је Савезни Врховни суд својом пресудом пословни број Уз бр. 743/53 од 04.07.1953. године жалбу Г.Г. уважио и побијану пресуду Врховног суда АПВ

преиначио и пресудио тако да се оспорено решење Секретаријата за послове привреде број .../52 поништава са налогом да Комисија за арондацију спроведе нови поступак и жалиоцу додели друго земљиште које ће одговарати бонитету земљишта које је жалиоцу арондирано. Увидом у решење Комисије за оређивање накнаде за експроприсану имовину у Сремској Митровици број .../48 од 05.12.1957. године утврђено је да је на основу члана 60. Закона о експропријацији на основу Уредбе Савезног извршног већа о експропријацији непокретне имовине потрбене за изградњу аутопута Београд Загреб експроприсан део парцеле број ... КО ... у површини од 247 кв хв под ознаком ... и ... кв хв под ознаком ..., те да се ранијем власнику Г.Г. одређује новчана накнада. Увидом у уверење и идентификацију који је издао Републички геодетски завод, Служба за катастар непокретности Рума број 952-2/2012-24 од 19.03.2012. године утврђено је да парцалама које су предмет захтева у поступку одговарају катастарске парцеле под истим бројевима које су у приватној својини, осим парцеле број ... у површини од 424квхв која сада има број ... земљиште под зградом корисник ЈП “Путеви Србије”. Имајући у виду да катастарске парцеле број ..., ..., ... и ... КО ... нису одузете применом неког од прописа који су наведени у члану 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу већ применом Уредбе о арондацији земљишта пољопривредних добара и сељачких радних задруга на основу које уредбе је донето решење Комисије за арондацију НО Среза Рума из Руме број ... од 11.08.1952. године којим је предметно земљиште одузето од бившег власника првостепени орган је донео одлуку као у ставу 1. диспозитива решења од 20.05.2015. године. Како је део кат.парцеле број ... КО ... (по старом премеру) у површини од 424 кв хвв одузет у поступку експропријације од бившег власника Г.Г., те да се на предметном земљишту сада налази магистрални пут, првостепени орган је нашао да захтев за враћање тог дела земљишта није основан, а да ће се о делу парцеле бр. ..., одлучивати накнадно кад се за то стекну услови, па је одлучио као у ставу 2. и 3. диспозитива решења од 20.05.2015. године. Одлучујући по жалби тужилаца тужени орган је сходно члану 230. став 1. Закона о општем управном поступку одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом члана 1. став 1. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу (“Службени гласник РС”, број 72/11 и 108/13) прописано је да се овим законом уређују услови, начин и поступак враћања одузете имовине и обештећења за одузету имовину, која је на територији Републике Србије применом прописа о аграрној реформи, национализацији, секвестрацији, као и других прописа, на основу аката о подржављењу, после 9. марта 1945. године одузета од физичких и одређених правних лица и пренесена у општенародну, државну, друштвену или задржну својину.

Одредбом члана 2. наведеног закона прописано је да право на враћање имовине по одредбама овог закона може се остварити за имовину одузету применом таксативно наведених прописа.

Имајући у виду утврђене чињенице правилно је, по оцени суда, тужени орган оспореним решењем, без повреде правила поступка од утицаја на решење ове управне ствари, одбио жалбу тужилаца изјављену против првостепеног решења. Ово стога што је правилано првостепени орган нашао да део захтева тужилаца за враћање одузете имовине не може бити предмет враћања имовине по основу Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, јер је предметна имовина, односно кат.парцеле ..., ..., ... и ...,

одузета на основу Уредбе о арондацији земљишта пољопривредних добара и сељачких радних задруга. Наиме, одредбом члана 2. Законом о враћању одузете имовине и обештећењу прописано да се право на враћање имовине и обештећење може остварити само ако је до одузимања имовине дошло применом таксативно наведених закона и прописа. Како су предметне непокретности одузете на основу Уредбе о арондацији земљишта пољопривредних добара и сељачких радних задруга, која није наведена у члану 2. Закону о враћању одузете имовине и обештећењу, правилан је закључак туженог органа да предметна имовина не може бити предмет враћања имовине по основу наведеног закона. Поред тога решење Комисије за арондацију НО Среза Рума из Руме, број ... од 11.08.1952. године којим је предметно земљиште одузето од бившег власника, је поништено пресудом Савезног Врховног суда бр. Уз. 743/53, дакле поништена је одлука о одузимању на основу које подносиоци захтева траже повраћај имовине.

Правилан је закључак туженог органа да је неоснован захтев тужилаца за враћање дела катастарске парцеле број ... КО ... (по старом премеру) у површини од 424 кв хв, који је одузет у поступку експропријације од бившег власника Г.Г., јер се на предметном земљишту налази магистрални пут, сходно члану 25. став 1. тачка 1. Закона о враћању одузете имовине којим је прописано да се не враћа се право својине на пољопривредном и шумском земљишту ако је, на дан ступања на снагу овог закона на катастарској парцели изграђен објекат који је у функцији на дан ступања на снагу овог закона, она површина катастарске парцеле која служи за редовну употребу тог објекта, односно ако је на комплексу земљишта изграђен већи број објеката који су у функцији на дан ступања на снагу овог закона - површина земљишта која економски оправдава коришћење тих објеката.

Код оваквог стања ствари, по налажењу Управног суда, оспореним решењем није повређен закон на штету тужилаца. Ово из разлога што је тужени орган, на потпуно утврђено чињенично стање, поступајући без повреде правила поступка, правилно применио материјално право, те је за своју одлуку дао разлоге које прихвата и овај суд.

Суд је ценио наводе тужилаца истакнуте у тужби и нашао да су без утицаја на другачије одлучивање у овој правној ствари. Тужиоци нису навели ниједну нову околност, нити пружили нови доказ који би могао бити од утицаја на доношење другачије одлуке у овој правној ствари.

На основу изнетих разлога, ценећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужилаца Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), одлучио као у ставу 1. диспозитива пресуде.

Имајући у виду да је тужба одбијена, суд је, применом одредби члана 66., члана 67., и члана 74. Закона о управним споровима и сходном применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...55/14), обавезао тужиоца да заинтересованом лицу Републици Србији на име накнаде трошкова управног спора исплати укупан износ од 6.000,00 динара са законском

затезном каматом од истека рока за добровољно извршење до исплате у складу са чланом 277. став 1. Закона о облигационим односима ("Службеном листу СФРЈ", бр. 29/78, 39/85, 57/89 и "Службеном листу СРЈ", бр. 31/93) и то за састав одговора на тужбу износ од по 6.000,00 динара, сагласно Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", бр. 129/07, 53/10 и 121/2012). На основу изнетог одлучено је као у ставу 2. диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 18.05.2018. године, III-3 У. 12466/16

Записничар
Јелена Искић,с.р.

Председник већа-судија
Сузана Гудураш,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ